

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 2.4.2008
KOM(2008) 162 lopullinen

2008/0063 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

**asetuksen (EY) N:o 423/2004 muuttamisesta turskakantojen elpymisen osalta ja
asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta**

{SEC(2008) 386}

{SEC(2008) 389}

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1) EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Tämän ehdotuksen tavoitteena on muuttaa turskakantojen elvytystoimenpiteistä 26 päivänä helmikuuta 2004 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 423/2004 eli niin kutsuttua turskan elvytyssuunnitelmaa.

Asetuksen (EY) N:o 423/2004 kokonaistavoitteena on varmistaa, että turskakannat elpyvät tutkijoiden lausunnoissaan suosittelemille turvallisille varmuustasoille 5–10 vuoden aikavälillä.

Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) lausuntoon perustuvasta tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) tieteellisestä lausunnosta on käynyt ilmi, että vähennykset, jotka perustuvat suurimpien sallittujen saaliiden (TAC), teknisten toimenpiteiden (esimerkiksi silmäkoko, purettujen saaliiden koostumus, kalastuskieltoalueet) ja pyyntiponnistuksen hallintaa koskevien täydentävien toimenpiteiden yhteisvaikutukseen, eivät ole alkuunkaan riittäneet vähentämään kalastuskuolevuutta turskakantojen elpymisen edellyttämillä tasoilla. Suunnitelmaan sisältyvistä neljästä turskakannasta ainoastaan Pohjanmeren turska on osoittanut joitakin merkkejä elpymisestä (edellisvuosia suurempi vuosiluokka), kun taas missään muissa turskakannoissa ei ole selviä merkkejä elpymisestä.

Koska turskakantojen elpyminen on ollut hidasta, suunnitelman ehtoja ja edellytyksiä on tarpeen tarkistaa. Asetuksen (EY) N:o 423/2004 täytäntöönpanosta ja asiaan liittyvästä pyyntiponnistuksen hallintajärjestelmästä (täytäntöönpano vuodesta 2003 alkaen vuotuisella TAC- ja kiintiöasetuksella) saadun kokemuksen sekä maaliskuussa 2007 pidetyssä, turskan elpymistä käsitelleessä symposiumissa esitettyjen sidosryhmien näkemysten avulla on voitu yksilöidä ne keskeiset seikat, joiden osalta suunnitelmaa on muutettava sen tehostamiseksi.

Suunnitelman muuttamisen tekevät perustelluksi seuraavat seikat, jotka on otettava huomioon suunnitelmassa:

- *Tavoitteiden tarkistaminen*

Nykyinen näyttö ilmaston maailmanlaajuisen lämpenemisen vaikutuksista tekee tarpeelliseksi tarkistaa elvytyssuunnitelmien pitkän aikavälin tavoitteita. Sen sijaan, että tavoiteltaisiin tiettyjä biomassatasoja, jotka eivät ehkä enää olekaan saavutettavissa, koska valtamerten olosuhteet muuttuvat, suunnitelmassa on keskityttävä saavuttamaan optimaalinen hyödyntämistaso, jolla varmistetaan suurin kestävä tuotto, joka uusissa olosuhteissa on mahdollista saada.

- *Pyyntiponnistuksen hallintajärjestelmän yksinkertaistaminen*

Vuotuisen TAC- ja kiintiöasetuksen liitteellä täytäntöönpantavasta pyyntiponnistuksen hallintajärjestelmästä on tullut niin monimutkainen, erityisesti monien poikkeusten vuoksi, että sen täytäntöönpano, seuranta ja valvonta on vaikeaa. Tarvitaan uusi järjestelmä, joka perustuu jäsenvaltioiden hallinnoimiin pyyntiponnistuksen enimmäistasoihin. Näin sääntelyä voidaan yksinkertaistaa, jäsenvaltioille tarjotaan enemmän joustoa ja

täytäntöönpano tehostuu.

– *Suunnitelman mukauttaminen eri elvytystasolle*

Suunnitelmassa on otettava huomioon, että kun kannat kasvavat, voidaan soveltaa vaihteellisempaa lähestymistapaa. Tämän vuoksi muutetussa suunnitelmassa otetaan käyttöön modulaarinen lähestymistapa, jossa kalastuskuolevuutta mukautetaan sen mukaan, millaiselle elpymistasolle on päästy.

– *Pyyntisäännöt niissä tilanteissa, joissa tiedonsaanti on vähäistä*

Viimeaikainen kokemus on myös osoittanut, että tietojen heikon laadun vuoksi tutkijat eivät ole useinkaan pystyneet esittämään parametreja, joiden perusteella nykyistä suunnitelmaa pystyttäisiin tiukasti soveltamaan. Tämä on johtanut neuvoston tapauskohtaisiin päätöksiin. On vahvistettava selkeät säännöt, joita sovelletaan, jos tutkijat eivät pysty esittämään tarkkoja arvioita kannan tilasta.

– *Turskan poisheiton vähentäminen*

Poisheiton vähentämisen on oltava keskeinen osa tarkistettua suunnitelmaa. Käyttöön on otettava uusia mekanismeja, joilla kalastajia kannustetaan mukaan ohjelmiin, joissa pyritään välttämään turskan pyyntiä.

– *Kelttienmeren turskakannan sisällyttäminen suunnitelmaan*

Kyseinen kanta jätettiin vuonna 2004 laaditun turskan elvytyssuunnitelman ulkopuolelle, koska kannan suojelutaso oli parempi. Viimeaikaiset arvioinnit ovat kuitenkin osoittaneet, että kyseisen kannan ylihyödyntäminen on samantasoista kuin yhteisön vesien muiden turskakantojen. Sen vuoksi kanta on sisällytettävä elvytyssuunnitelmaan.

Tällöin valvontasäännökset on myös mukautettava uuteen rakenteeseen ja uusiin säännöksiin.

Sen vuoksi turskan nykyistä elvytyssuunnitelmaa on tarpeen muuttaa, jotta suunnitelmaa voidaan täydentää, se voidaan ajantasaistaa uuden tilanteen mukaiseksi, sitä voidaan yksinkertaistaa ja tehostaa sekä sen täytäntöönpanoa, seurantaa ja valvontaa voidaan helpottaa.

Kun otetaan huomioon turskan elvytyssuunnitelmaan ehdotetut muutokset, yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2847/93 vahvistettuja tiettyjä valvontatoimenpiteitä olisi kehitettävä, jotta ne vastaisivat muutetussa turskan elvytyssuunnitelmassa vahvistettuja toimenpiteitä.

• **Yleinen tausta**

Kun yhteistä kalastuspolitiikkaa uudistettiin vuonna 2002, komissio ja neuvosto sopivat, että ne panevat täytäntöön asteittain monivuotiset suunnitelmat ja elvytyssuunnitelmat, jotka koskevat yhteisön kannalta kiinnostavia kalavaroja. Valmiina ovat jo suunnitelmat, jotka koskevat useimpia yhteisön vesien turskakantoja, kahta kummeliturskakantaa, kahta *Nephrops*-kantaa, kahta merianturakantaa sekä Pohjanmeren punakampela- ja

merianturakantoja.

Vuonna 2002 jäsenvaltiot myös allekirjoittivat kestävän kehityksen huippukokouksen täytäntöönpanosuunnitelman (Johannesburg). Kyseiseen täytäntöönpanosuunnitelmaan sisältyy sitoumus hyödyntää kalastuksia kestävän enimmäistuoton mukaisesti viimeistään vuonna 2015.

Yhteisön vesien turskakantoihin sovellettiin ensimmäisenä monivuotisia elvytyssuunnitelmia. Vaikka myös muita elvytys- ja hoitosuunnitelmia on hyväksytty, turskan elpyminen on edelleen keskeinen osatekijä vuonna 2002 uudistetussa yhteisessä kalastuspolitiikassa.

Turskankalastuksen tärkeys, sen vaikutus kalastuksiin, joissa kohdelajeina ovat muut lajit kuin turska, sen huomattava taloudellinen ja yhteiskunnallinen merkitys sekä turskan symboliarvo tekevät tarpeelliseksi sen varmistamisen, että turskan elvyttämisessä onnistutaan. Tämän vuoksi nykyistä suunnitelmaa muuttamalla on puututtava heikkouksiin, jotka sekä tutkijat että sidosryhmät ovat havainneet.

- **Voimassa olevat aiemmat säännökset**

Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2371/2002 vahvistetaan kalavarojen kestävä hyödyntämisen yleiskäytäntö ja määritetään tilanteet, joissa neuvosto hyväksyy hoitosuunnitelmat ja elvytyssuunnitelmat.

Neuvoston asetus (EY) N:o 423/2004, annettu 26 päivänä helmikuuta 2004, turskakantojen elvytystoimenpiteistä.

- **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Ehdotuksen pyrkimys kestäväan kehitykseen on yhdenmukainen yhteisön ympäristöpolitiikan ja erityisesti sen luontotyyppien suojelua ja luonnonvarojen säilyttämistä koskevien osien kanssa.

2) KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Intressitahojen kuuleminen**

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus vastaajista

Ehdotus perustuu jäsenvaltioiden sekä alueellisissa neuvoo-antavissa toimikunnissa toimivien sidosryhmien edustajien kanssa käytyihin lukuisiin neuvotteluihin.

Komissio laati teknisen epävirallisen asiakirjan alueellisille neuvoo-antaville toimikunnille ja jäsenvaltioille toukokuussa 2007. Perusajatus oli, että turska voi (ja sen pitäisi) elpyä, jos kalastuskuolevuutta vähennetään riittävästi. Epävirallisessa asiakirjassa tarkasteltiin kahta lähestymistapaa tällaisiin vähennyksiin pääsemiseksi. Ensimmäinen lähestymistapa, joka perustui pyyntiponnistuksen yleiseen vähentämiseen useissa turskaa pyytävissä kalastuksissa, hylättiin laajalti. Vaihtoehto, jossa pyrittiin löytämään keinot ”irrottaa” turskankalastus muista kalastuksista ja vähentää tätä toimintaa, sai pariaatteellista tukea, mutta käytännön toteutukseen saatiin

ainoastaan joitakin ehdotuksia erityisistä toimenpiteistä.

Alueelliset neuvoa-antavat toimikunnat ovat ilmaisseet suosivansa kalakantakohtaista lähestymistapaa, mutta ainoastaan joitakin erityisiä hoitotoimenpiteitä on suositettu.

Alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien keskeinen panos on seuraava: tilapäisiin, lyhyellä varoitusajalla annettuihin pyyntikieltoihin perustuva vapaaehtoinen järjestelmä (niin kutsutut reaaliaikaiset pyyntikiellot) ja yksittäisten kalastusalusten antama sitoumus välttää turskanpyyntiä (turskanpyynnin välttämissuunnitelmat).

Komissio keskusteli pyyntiponnistuksen hallinnan osalta jäsenvaltioiden ja alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien kanssa mahdollisesta uudesta lähestymistavasta, joka perustuisi pyyntiponnistuksen enimmäistasojen määrittämiseen kilowattipäivinä ilmaistuna. Jäsenvaltioiden hallinnot ja ammattialajärjestöt voivat tehdä vuonna 2008 tarvittavat hallinnolliset järjestelyt, jotta uusi järjestelmä saadaan toimintaan vuonna 2009.

Tiivistelmä vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

• Asiantuntijatiedon käyttö

Lähteenä olleet tieteenalat ja asiantuntemuksen alat

ICES:a ja STECF:a on pyydetty mahdollisuuksien mukaan antamaan tieteelliset lausunnot kalastuksen pitkän aikavälin hoidosta. STECF esitti kertomuksensa turskan elpymisestä maaliskuussa 2007.

Tiivistelmä saaduista ja huomioon otetuista asiantuntijalausunnoista

Seuraavassa esitetään keskeiset kohdat:

- vähennykset, jotka perustuvat suurimpien sallittujen saaliiden (TAC), teknisten toimenpiteiden (esimerkiksi silmäkoko, purettujen saaliiden koostumus, kalastuskieltoalueet) ja pyyntiponnistuksen hallintaa koskevien täydentävien toimenpiteiden yhteisvaikutukseen, eivät ole alkuunkaan riittäneet vähentämään kalastuskuolevuutta turskakantojen elpymisen edellyttämille tasoille eikä yksikään neljästä turskakannasta ole osoittanut selviä merkkejä elpymisestä;
- STECF kehottaa vähentämään turskaan kohdistuvaa kalastuspainetta viipymättä sen sijaan, että keskityttäisiin pitkän aikavälin tavoitteiden määrittämiseen ja saavuttamiseen, mikä on vaikeaa. Tällaisina pitkän aikavälin tavoitteina pidetään hyödyntämistasoja, jotka ovat suunnilleen tai alle 50 prosenttia viime vuosien arvioituista tasoista. Pyyntiponnistuksen mahdollisten vähennysten, joilla pyritään vähentämään turskaan kohdistuvaa kalastuspainetta, olisi oltava muiden hoitotoimenpiteiden mukaisia, ja ne olisi toteutettava tavalla, joka ei salli muun pyyntiponnistuksen kohdentamista turskaan.
- Pyyntiponnistuksen hallintajärjestelmästä olisi tehtävä aluekohtainen, ja sen olisi sisällettävä toimenpiteitä, joilla asetetaan seuraamuksia kalastuksille, joissa turskakuolevuus on suurin.

Ehdotus perustuu saatuihin lausuntoihin.

Asiantuntijalausuntojen julkaiseminen

ICES:n ja STECF:n lausunnot ovat julkisesti saatavilla molempien omilla verkkosivustoilla (www.ices.dk ja fishnet.jrc.it/web/stecf).

• **Vaikutusten arviointi**

Vaikutusten arviointi perustuu ennen kaikkea kahdenlaiseen panokseen:

- Tieteellis-teknis-taloudellisen kalatalouskomitean (STECF) tieteellinen analyysi; STECF on vuodesta 2005 lähtien analysoinut yksityiskohtaisesti nykyisen suunnitelman toteutusta ja osoittanut määrällisesti, kuinka elpyminen etenee biologisesti.
- Sidosryhmien kuuleminen, joka alkoi turskan elpymistä käsitelleestä, Edinburghissa maaliskuussa 2007 pidetystä symposiumista, johon kaikki sidosryhmät laajalti osallistuivat; asianomaisten alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien myöhemmin antamat lausunnot, joiden tueksi komission yksiköt laativat edellä mainitun symposiumin jälkeen yksityiskohtaisen epävirallisen asiakirjan mahdollisuuksista ja vaihtoehtoista.

Nämä osatekijät mahdollistivat selkeän analyysin niistä syistä, miksi nykyisellä suunnitelmalla ei ole päästy sen tavoitteisiin, ja toivat tarkasteltavaksi useita eri vaihtoehtoja, joista keskeisiä olivat:

- korvataan biomassaan liittyvät tavoitteet kalastuskuolevuuteen liittyvillä tavoitteilla
- varmistetaan vaiheittainen lähestymistapa, joka on oikeassa suhteessa eri kantojen suojelutasoon
- suositetaan aluekohtaista lähestymistapaa
- mahdollistetaan suurempi jousto pyyntiponnistuksen hallinnassa.

Irrotetaan turska läheisistä lajeista, jotta vältettäisiin pyyntiponnistuksen yleistä vähentämistä kalastuksissa, joissa turska on ainoastaan sivusaalislaji.

3) EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

• **Oikeusperusta**

Asetuksen (EY) N:o 423/2004 oikeusperusta on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 37 artikla.

• **Toissijaisuusperiaate**

Ehdotus kuuluu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Toissijaisuusperiaatetta ei siksi

sovelleta.

Ehdotettu muutos mahdollistaa kuitenkin suuremman hajauttamisen jäsenvaltioihin erityisesti, kun kyseessä on jäsenvaltion lipun alla purjehtivien kalastusalusten pyyntiponnistuksen hallinta. Hajauttaminen antaa jäsenvaltioille enemmän joustoa ja vaikuttaa osaltaan yhteisön lainsäädännön yksinkertaistamiseen.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Kyseessä on voimassa olevan asetuksen muutos. Tavoitteena on kehittää ja päivittää tiettyjä nykyisen suunnitelman näkökohtia ottaen huomioon uusi näyttö ja nykyisen suunnitelman täytäntöönpanosta saadut kokemukset.

4) TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

5) LISÄTIEDOT

- **Uudelleentarkastelu-, tarkistus- tai raukeamislauseke**

Ehdotus sisältää artiklan, jossa säädetään hoitotoimenpiteiden arvioinnista kolmen vuoden välein asetuksen voimaantulosta.

- **Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus**

Ehdotetut tavoitteena olevat kalastuskuolevuuden tasot perustuvat STECF:n ja ICES:n tieteelliseen lausuntoon ja kuvastavat nykyistä biologista tilaa. Ehdotus sisältää arviointilausekkeen sen varmistamiseksi, että tavoitteena olevia kalastuskuolevuuden tasoja voidaan tarvittaessa muuttaa uuden tieteellisen tiedon ja uusien lausuntojen perusteella.

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

**asetuksen (EY) N:o 423/2004 muuttamisesta turskakantojen elpymisen osalta ja
asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon turskakantojen elvytystoimenpiteistä 26 päivänä helmikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2004¹ ja erityisesti sen 6 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen²,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) hiljattain antamasta tieteellisestä lausunnosta on käynyt ilmi, että turskasaaliiden vähennykset, jotka perustuvat suurimpien sallittujen saaliiden (TAC), teknisten toimenpiteiden ja pyyntiponnistuksen hallintaa koskevien täydentävien toimenpiteiden yhteisvaikutukseen, eivät ole alkuunkaan riittäneet vähentämään kalastuskuolevuutta turskakantojen elpymisen edellyttämille tasoille, eikä yksikään asetuksen (EY) N:o 423/2004 soveltamisalaan kuuluvasta neljästä turskakannasta ole osoittanut selviä merkkejä elpymisestä.
- (2) Turskan nykyisen elvytyssuunnitelman olisi katsottava saavuttaneen tavoitteensa tietyn kannan osalta, kun sukukypsän turskan määrä on kahtena peräkkäisenä vuonna ollut suurempi kuin se määrä, jonka on 3 ja 5 artiklassa säädetty olevan turvallisten biologisten rajojen sisällä. Tätä tavoitetta ei ole saavutettu.
- (3) Erityisesti meriekosysteemien pitkän aikavälin suuntauksia koskevissa viimeaikaisissa tieteellisissä arvioissa todetaan, ettei suotavia pitkän aikavälin biomassatasoja pystytä vahvistamaan tarkasti. Tämän vuoksi turskan elvytyssuunnitelmassa olisi siirryttävä biomassaperusteisesta tavoitteesta kalastuskuolevuuteen perustuvaan tavoitteeseen, jota olisi myös sovellettava pyyntiponnistuksen sallittuihin tasoihin.
- (4) Kelttienmeren turska olisi sisällytettävä turskan elvytyssuunnitelmaan, sillä kannan tila on heikentynyt vuodesta 2005 lähtien.

¹ EUVL L 70, 9.3.2004, s. 8.

² EUVL C , ... , s. .

- (5) Käyttöön on otettava uusia mekanismeja, joilla kalastajia kannustetaan mukaan ohjelmiin, joissa pyritään välttämään turskan pyyntiä.
- (6) Jos STECF ei pysty antamaan TAC:sta koskevaa lausuntoa, koska saatavilla ei ole riittävästi tarkkoja ja edustavia tietoja, olisi oltava säännökset sen varmistamiseksi, että TAC voidaan vahvistaa johdonmukaisesti silloinkin, kun tietoja on saatu huonosti.
- (7) Jotta varmistettaisiin kalastuskuolevuuteen liittyvien tavoitteiden saavuttaminen ja osaltaan vähennettäisiin poisheittoja, kalastusmahdollisuudet pyyntiponnistuksen muodossa olisi myös vahvistettava elvytysstrategian mukaisille tasoille. Tällaiset kalastusmahdollisuudet olisi mahdollisuuksien mukaan määriteltävä pyydystyypeittäin vallitsevien kalastuskäytänteiden perusteella.
- (8) Yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2847/93³, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2846/98⁴, säädettyjen valvontatoimenpiteiden lisänä olevia valvontatoimenpiteitä olisi kehitettävä tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden noudattamisen varmistamiseksi.
- (9) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 423/2004 olisi muutettava.
- (10) Asetus (ETY) N:o 2847/93 olisi mukautettava elvytysuunnitelmaan tehtyihin muutoksiin,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I artikla
Asetuksen (EY) N:o 423/2004 muutokset

Muutetaan asetusta (EY) N:o 423/2004 seuraavasti:

- (1) Korvataan I luku seuraavasti:

”I LUKU

AIHE JA MÄÄRITELMÄT

I artikla

Aihe

Tällä asetuksella vahvistetaan elvytysuunnitelma viidelle turskakannalle, jäljempänä ’uhanalaiset turskakannat’, seuraavilla maantieteellisillä alueilla:

- a) Kattegatin turska;

³ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁴ EYVL L 358, 31.12.1998, s. 5.

- b) Pohjanmeren, Skagerrakin ja Englannin kanaalin itäosien turska;
- c) Skotlannin länsipuolen turska;
- d) Irlanninmeren turska;
- e) Kelttienmeren turska.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) asetuksen (EY) N:o 2371/2002 3 artiklassa vahvistetut määritelmät;
- b) 'pyyntiponnistusryhmällä' tarkoitetaan jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten joukkoa, joka kalastaa jollakin 1 artiklassa vahvistetuista alueista käyttäen johonkin liitteessä I vahvistettuun pyydysryhmään kuuluvaa pyydystä;
- c) 'saaliilla pyyntiponnistusyksikköä kohti' (cpue) tarkoitetaan painona ilmaistun kalan määrää, joka on pyydetty yhdellä kilowattipäivinä ilmaistulla pyyntiponnistusyksiköllä yhden vuoden aikana.

2 a artikla

Maantieteelliset määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia maantieteellisten alueiden maantieteellisiä määritelmiä:

- a) 'Kattegat' tarkoittaa sitä kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) rajaaman alueen III a osaa, joka rajoittuu pohjoisessa viivaan Skagenin majakasta Tistlarnan majakkaan ja tästä pisteestä lähimpään pisteeseen Ruotsin rannikolla sekä etelässä viivoihin Hasenøresta Gribens Spidsiin, Korshagesta Spodsbjergiin ja Gilbjerg Hovedista Kulleniin;
- b) 'Pohjanmeri' tarkoittaa ICES-suuraluetta IV ja sitä ICES-alueen III a osaa, joka ei kuulu Skagerrakiin, sekä sitä ICES-alueen II a osaa, joka sijaitsee jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesialueilla;
- c) 'Skagerrak' tarkoittaa sitä ICES-alueen III a osaa, joka rajoittuu lännessä viivaan Hanstholmin majakasta Lindesnesin majakkaan ja etelässä viivaan Skagenin majakasta Tistlarnan majakkaan sekä tästä pisteestä lähimpään pisteeseen Ruotsin rannikolla;
- d) 'Englannin kanaalin itäosa' tarkoittaa ICES-aluetta VII d;
- e) 'Irlanninmeri' tarkoittaa ICES-aluetta VII a;

- f) 'Skotlannin länsipuoli' tarkoittaa ICES-aluetta VI a ja sitä ICES-alueen V b osaa, joka sijaitsee jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesialueilla;
- g) 'Kelttienmeri' tarkoittaa ICES-alueita VII e–VII k.

2 b artikla

Pyyntiponnistuksen laskeminen

Tässä asetuksessa:

- a) aluksen kapasiteetti lasketaan kilowatteina;
- b) aluksen toiminta lasketaan päivinä, jotka alus on jollakin 2 a artiklassa vahvistetulla maantieteellisellä alueella. Alueellaolopäivällä tarkoitetaan mitä tahansa yhtäjaksoista 24 tunnin ajanjaksoa (tai sen osaa), jonka aikana alus on kyseisellä alueella ja poissa satamasta.

3 artikla

Suunnitelman tarkoitus

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetulla suunnitelmalla varmistetaan turskakantojen kestävä hyödyntäminen kestävän enimmäistuoton mukaisesti.
 2. Edellä 1 kohdassa vahvistettu tavoite on saavutettava säilyttämällä turskan kalastuskuolevuuden tasona 0,4 ikäryhmissä kahdesta neljään vuoteen.”
- (2) Poistetaan II luku.
- (3) Korvataan III luku seuraavasti:

”III LUKU

SUURIMMAT SALLITUT SAALIIT

5 artikla

Alimmaistasot ja ennalta varautumistasot

Uhanalaisten turskakantojen alimmaistasot ja ennalta varautumistasot ovat seuraavat:

Kanta	Alimmaistasot tonneina	Ennalta varautumistasot tonneina
Kattegatin turska	6 400	10 500
Pohjanmeren, Skagerrakin ja Englannin kanaalin itäosien turska	70 000	150 000

Skotlannin länsipuolen turska	14 000	22 000
Irlanninmeren turska	6 000	10 000
Kelttienmeren turska	6 300	8 800

6 artikla

TAC:iden vahvistamismenettely

1. Neuvosto päättää vuosittain kullekin uhanalaiselle turskakannalle seuraavan vuoden TAC:n. TAC:iden on STECF:n lausunnon perusteella täytettävä kaikki seuraavat edellytykset:
 - a) jos kannan koko on TAC:n soveltamisvuotta edeltävänä vuonna alle 5 artiklassa vahvistetun alimmaistason, kalastuskuolevuuden tasoa on alennettava TAC:n soveltamisvuonna 25 prosenttia edellisvuoden kalastuskuolevuuden tasoon verrattuna;
 - b) jos kannan koko on TAC:n soveltamisvuotta edeltävänä vuonna alle 5 artiklassa vahvistetun ennalta varautumistason ja vähintään yhtä suuri kuin 5 artiklassa vahvistettu alimmaistaso, kalastuskuolevuuden tasoa on alennettava TAC:n soveltamisvuonna 15 prosenttia edellisvuoden kalastuskuolevuuden tasoon verrattuna; ja
 - c) jos kannan koko on TAC:n soveltamisvuotta edeltävänä vuonna vähintään yhtä suuri kuin 5 artiklassa vahvistettu ennalta varautumistaso, kalastuskuolevuuden tasoa on alennettava TAC:n soveltamisvuonna 10 prosenttia edellisvuoden kalastuskuolevuuden tasoon verrattuna.
2. Jos 1 kohdan b ja c alakohdan soveltaminen johtaisi STECF:n lausunnon perusteella kalastuskuolevuuden tasoon, joka on alhaisempi kuin 0,4 ikäryhmissä 2, 3 ja 4, neuvosto vahvistaa TAC:n tasolle, joka johtaa mainituissa ikäryhmissä kalastuskuolevuuden tasoon 0,4.
3. Antaessaan 1 ja 2 kohdan mukaisia lausuntojaan STECF olettaa, että kantaa kalastetaan TAC:n soveltamisvuotta edeltävänä vuonna siten, että kalastuskuolevuuden vähennys vastaa kyseisenä vuonna sovellettavaa pyyntiponnistuksen sallitun enimmäistason vähennystä.
4. Sen estämättä, mitä 1 kohdan b ja c alakohdassa sekä 2 kohdassa säädetään, neuvosto ei vahvista TAC:sta tasolle, joka on yli 15 prosenttia pienempi tai suurempi kuin edellisvuoden TAC.
5. TAC määritetään vähentämällä seuraavat määrät turskan kokonaispoistumasta, jonka STECF ennustaa vastaavan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja kalastuskuolevuuden tasoja:
 - a) kalamäärä, joka vastaa turskan odotettuja poisheittoja asianomaisesta kannasta;

- b) tapauksen mukaan määrä, joka vastaa muita merkityksellisiä turskakuolevuuden syitä ja joka vahvistetaan komission ehdotuksesta.

6 a artikla

Menettely TAC:iden vahvistamiseksi, jos tiedonsaanti on huonoa

Jos STECF ei pysty antamaan TAC:sta koskevaa lausuntoa, jonka perusteella neuvosto voisi vahvistaa TAC:n 6 artiklan mukaisesti, koska käytettävissä ei ole riittävästi tarkkoja ja edustavia tietoja, neuvosto päättää seuraavasti:

- a) jos STECF:n lausunnon mukaan turskasaaliit olisi vähennettävä mahdollisimman alhaiselle tasolle, TAC vahvistetaan tekemällä 25 prosentin vähennys edellisvuoden TAC:een verrattuna;
- b) kaikissa muissa tapauksissa TAC vahvistetaan tekemällä 15 prosentin vähennys edellisvuoden TAC:een verrattuna.

7 artikla

Hoitotoimenpiteiden arviointi

1. Komissio pyytää kolmen vuoden välein tämän asetuksen voimaantulosta STECF:aa arvioimaan kunkin uhanalaisen kannan elpymistä.
2. Jos STECF:n lausunnon mukaan jokin uhanalainen turskakanta ei ole kunnolla elpymässä, neuvosto tekee päätöksen, jossa
 - a) vahvistetaan asianomaisen kannan TAC alhaisemmalle tasolle kuin 6 ja 6 a artiklassa säädetään;
 - b) vahvistetaan pyyntiponnistuksen sallittu enimmäistaso alhaisemmalle tasolle kuin 8 a artiklassa säädetään;
 - c) vahvistetaan asiaan liittyvät edellytykset tapauksen mukaan.
3. Jos 5 artiklassa säädetyt alimmaistasot ja ennalta varautumistasot tai 6 artiklan 2 kohdassa säädetty kalastuskuolevuuden taso eivät STECF:n lausunnon mukaan enää ole tarkoituksenmukaiset pitämään yllä alhaista kantojen ehtymisen riskiä ja kestävää enimmäistuottoa, neuvosto päättää näiden tasojen uusista arvoista.”

- 4) Korvataan IV luku seuraavasti:

”IV LUKU

Pyyntiponnistuksen rajoittaminen

8 artikla

Pyyntiponnistusjärjestelmä

Edellä 6 ja 6 a artiklassa vahvistettuja TAC:ita täydennetään pyyntiponnistusjärjestelmällä, jossa jäsenvaltioille jaetaan vuosittain kalastusmahdollisuudet pyyntiponnistuksen muodossa.

8 a artikla

Pyyntiponnistuksen jakaminen

1. Neuvosto päättää vuosittain kunkin pyyntiponnistusryhmän pyyntiponnistuksen sallitun enimmäistason jäsenvaltiokohtaisesti.
2. Pyyntiponnistuksen sallittu enimmäistaso lasketaan seuraavasti määritellyltä perustasolta:
 - a) tämän asetuksen ensimmäisenä soveltamisvuonna STECF:n lausunnon perusteella perustasona on vuosien 2005, 2006 ja 2007 keskimääräinen pyyntiponnistus ilmaistuna kilowattipäivinä;
 - b) tämän asetuksen seuraavina soveltamisvuosina perustasona on edellisvuoden pyyntiponnistuksen sallittu enimmäistaso.
3. Niiden pyyntiponnistusryhmien, jotka asetuksen (EY) N:o xxx/2008⁵ 18, 19 ja 20 artiklan mukaisesti toimitettujen pyyntiponnistuksen hallintaa koskevien tietojen vuotuisen arvioinnin perusteella vastaavat suurimmasta osuudesta turskan kokonaissaaliista ja joiden kokonaissaalis mainitun arvioinnin perusteella koostuu vähintään 80 prosenttisesti turskasta, pyyntiponnistuksen sallittu enimmäistaso lasketaan seuraavasti:
 - a) jos sovelletaan 6 artiklaa, tekemällä perustasoon sama prosenttivähennys kuin 6 artiklassa on vahvistettu kalastuskuolevuuden osalta;
 - b) jos sovelletaan 6 a artiklaa, tekemällä perustasoon sama pyyntiponnistuksen prosenttivähennys kuin TAC:n vähennys.

⁵

Lisätään viittaus uuteen tietojenkeruuta koskevaan asetukseen.

4. Muiden kuin 3 kohdassa tarkoitettujen pyyntiponnistusryhmien pyyntiponnistuksen sallittu enimmäistaso säilytetään perustasolla.

8 b artikla

Jäsenvaltioiden velvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on päätettävä lippunsa alla purjehtivien alusten osalta menetelmästä, jolla pyyntiponnistuksen sallittu enimmäistaso jaetaan yksittäisille aluksille, seuraavin perustein:
 - a) hyvien kalastuskäytänteiden edistäminen, myös tiedonkeruun parantaminen, poisheittojen vähentäminen ja nuoriin kaloihin kohdistuvan vaikutuksen vähentäminen mahdollisimman pieneksi;
 - b) osallistuminen yhteistyöohjelmiin turskan turhien sivusaaliiden välttämiseksi;
 - c) vähäiset ympäristövaikutukset, mukaan luettuna polttoaineen kulutus ja kasvihuonekaasupäästöt;
 - d) oikeasuhteisuus, kun kyseessä on kalastusmahdollisuuksien jakaminen kalakiintiöinä.
2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1627/94⁶ mukainen erityiskalastuslupa lippunsa alla purjehtiville aluksille, jotka harjoittavat kalastustoimintaa 2 a artiklassa vahvistetuilla maantieteellisillä alueilla.
3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti erityiskalastusluvan saaneiden alusten kokonaiskapasiteetti sekä bruttovetoisuutena (GT) että konetehona (kW) ilmaistuna ei saa missään pyyntiponnistusryhmässä ylittää niiden alusten kapasiteettia, jotka olivat toiminnassa vuonna 2007, käyttivät asianomaista pyydystä ja kalastivat kyseisellä maantieteellisellä alueella.
4. Kunkin jäsenvaltion on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo aluksista, joilla on 2 kohdassa tarkoitettu erityislupa, sekä saatettava se komission ja muiden jäsenvaltioiden saataville virallisella verkkosivustollaan.

8 c artikla

Pyyntiponnistuksen sääteleminen

Jäsenvaltioiden on seurattava laivastonsa kapasiteettia ja toimintaa pyyntiponnistusryhmittäin ja ryhdyttävä tarkoituksenmukaisiin toimiin, jos pyyntiponnistuksen sallittu enimmäistaso on ylittymässä, jotta varmistetaan, ettei pyyntiponnistus ylitä asetettuja rajoja.

⁶ EYVL L 171, 6.7.1994, s. 7.

8 d artikla

Pyyntiponnistuksen sallitun enimmäistason vaihtaminen jäsenvaltioiden kesken

Asianomaisten jäsenvaltioiden on mukautettava 8 a artiklan mukaisesti vahvistettua pyyntiponnistuksen sallittua enimmäistason, kun kyseessä ovat seuraavat:

- a) asetuksen (EY) N:o 2371/2002 20 artiklan 5 kohdan mukaisesti tehdyt kiintiövaihdot; ja
- b) asetuksen (EY) N:o 2371/2002 23 artiklan 4 kohdan ja asetuksen (ETY) N:o 2847/93 21 artiklan 4 kohdan, 23 artiklan 1 kohdan ja 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyt uudelleenjaot ja/tai vähennykset.

8 e artikla

Pyyntiponnistuksen sallitun enimmäistason vaihtaminen pyyntiponnistusryhmien välillä

1. Jäsenvaltion asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä komissio voi asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen muuttaa kyseiselle jäsenvaltiolle jaettua pyyntiponnistusta siirtämällä kalastuskapasiteettia pyyntiponnistusryhmien välillä 2–4 kohdassa säädetyin edellytyksin.
 2. Siirto sallitaan pyydysryhmien mutta ei maantieteellisten alueiden välillä.
 3. Siirto sallitaan ainoastaan, jos luovuttavassa pyydysryhmässä turskan saalis pyyntiponnistuksyksikköä (cpue) kohti on suurempi kuin vastaanottavan pyydysryhmän cpue. Siirtoa hakevan jäsenvaltion on toimitettava tarvittavat cpue-tiedot.
 4. Siirto on tehtävä siltä perustalta, että 1 kilowattipäivä vastaa 1:ä kilowattipäivää.”
- (5) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Suhde asetukseen (ETY) N:o 2847/93

Tässä luvussa säädettyjä valvontatoimenpiteitä sovelletaan asetuksessa (ETY) N:o 2847/93 säädettyjen toimenpiteiden lisänä.

9 a artikla

Kalastuspäiväkirjan tarkastukset

1. Satelliittiseurantajärjestelmällä (VMS) varustettujen alusten osalta jäsenvaltioiden on tarkistettava, että kalastuksen seurantakeskuksen saamat tiedot vastaavat kalastuspäiväkirjaan kalastuksesta VMS-tietoja käyttäen kirjattuja tietoja. Nämä ristiintarkastukset on säilytettävä sähköisessä muodossa kolmen vuoden ajan.

2. Kunkin jäsenvaltion on pidettävä ajan tasalla ja saatettava yleisesti saataville virallisella verkkosivustollaan yhteystiedot kalastuspäiväkirjojen ja purkamisilmoitusten toimittamista varten.

9 b artikla

Ensi kerran puretun turskan punnitseminen

Kalastusalueen päällikön on varmistettava, että kaikki 2 a artiklassa vahvistetuilla alueilla pyydetty ja yhteisön satamassa puretut turskamäärät punnitaan ennen myyntiä tai ennen niiden kuljettamista muualle kyseisestä purkamissatamasta. Punnitsemiseen käytettävien vaakojen on oltava jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä. Punnitustulos on merkittävä asetuksen (ETY) N:o 2847/93 8 artiklassa tarkoitettuun ilmoitukseen.

9 c artikla

Tarkastusten vertailuarvot

Kunkin jäsenvaltion, jolla on tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia aluksia, on vahvistettava erityiset tarkastusten vertailuarvot. Näitä vertailuarvoja on ajoittain tarkistettava saavutettujen tulosten tarkastelun perusteella. Tarkastusten vertailuarvojen on kehityttävä asteittain, kunnes liitteessä II määritetyt vertailuarvot on saavutettu.

9 d artikla

Jälleenlaivauskielto

Kielletään turskan jälleenlaivaus 2 a artiklassa vahvistetuilla maantieteellisillä alueilla.

9 e artikla

Yhteinen valvonta ja tarkastajien vaihto

Kyseisten jäsenvaltioiden on toteutettava yhteisiä tarkastus- ja valvontatoimia.

9 f artikla

Kansalliset valvontaohjelmat

1. Niiden jäsenvaltioiden, joilla on tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia kalastusalueita, on määriteltävä liitteen III mukainen kansallinen valvontaohjelma.
2. Niiden jäsenvaltioiden, joilla on tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia kalastusalueita, on ennen kunkin vuoden 31 päivää tammikuuta saatettava virallisella verkkosivustollaan komission ja muiden jäsenvaltioiden, joita tämä asetus koskee, saataville kansalliset valvontaohjelmansa ja niiden täytäntöönpanoaikataulu.

3. Komissio järjestää vähintään kerran vuodessa yhden kalastus- ja vesiviljelyalan komitean kokouksen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia turskakantoja koskevien kansallisten valvontaohjelmien noudattamisen ja niiden tulosten arvioimiseksi.”

- (6) Korvataan VI luku seuraavasti:

”VI LUKU

Päätöksenteko ja loppusäännökset

17 artikla

Päätöksentekomenettely

Kun tässä asetuksessa säädetään neuvoston tekemistä päätöksistä, neuvosto tekee päätöksen määräenemmistöllä komission ehdotuksesta.

17 a artikla

Muutokset liitteeseen I

Komissio voi STECF:n lausunnon perusteella muuttaa tämän asetuksen liitettä I asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen ja seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- a) pyyntiponnistusryhmät on vahvistettava mahdollisimman yhtenäisesti suhteessa saaliiksi saatuihin biologisiin kantoihin, kohde- tai sivulajina saadun kalan kokoon ja pyyntiponnistusryhmiin liittyvän kalastustoiminnan ympäristövaikutuksiin;
- b) pyyntiponnistusryhmien määrän ja koon on oltava kustannustehokas suojelutarpeisiin liittyvän hallintorasitteen kannalta.”

2 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muutokset

Muutetaan asetus (ETY) N:o 2847/93 seuraavasti:

- (1) Korvataan 19 j artikla seuraavasti:

”19 j artikla

Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava viipymättä muille jäsenvaltioille niiden kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten tunnistustiedot, joiden lupa harjoittaa kalastustoimintaa yhdessä tai useammassa asetuksen (EY) N:o 1954/2003 3 ja 6 artiklassa tarkoitetussa kalastuksessa tai asetuksen (EY) N:o 423/2004 8 b artiklan 2 kohdan mukaisesti myönnetty erityiskalastuslupa on keskeytetty tai peruttu.”

(2) Korvataan 21 a artikla seuraavasti:

”21 a artikla

Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava päivämäärä, jona sen lipun alla purjehtivien alusten tai alusryhmän katsotaan saavuttaneen pyyntiponnistuksen enimmäistaso tietyllä kalastusalueella, siten kuin siitä säädetään asetuksen (EY) N:o 1954/2003 11 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitetussa asetuksessa ja asetuksen (EY) N:o 423/2004 8 a artiklassa. Jäsenvaltion on väliaikaisesti kiellettävä tästä päivämäärästä lukien mainittujen alusten tai alusryhmien kalastustoiminta tällä alueella. Tästä toimenpiteestä on viipymättä ilmoitettava komissiolle, joka antaa siitä tiedon muille jäsenvaltioille.”

(3) Korvataan 21 b artikla seuraavasti:

”21 b artikla

Kun jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten tai alusryhmän katsotaan käyttäneen 70 prosenttia niille asetuksen (EY) N:o 1954/2003 ja asetuksen (EY) N:o 423/2004 mukaisesti osoitetusta pyyntiponnistuksen enimmäistasosta, kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle asetuksen (EY) N:o 685/95 7 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan nojalla toteutetuista toimenpiteistä.”

(4) Korvataan 21 c artikla seuraavasti:

”21 c artikla

1. Komission on varmistettava 19 i artiklassa tarkoitettujen tietojen perusteella, että asetuksen (EY) N:o 1954/2003 ja asetuksen (EY) N:o 423/2004 mukaisesti vahvistettuja pyyntiponnistuksen enimmäistasoja noudatetaan.
2. Komissio vahvistaa 21 a artiklan nojalla tehdyn ilmoituksen jälkeen tai omasta aloitteestaan käytettävissä olevien tietojen perusteella päivämäärän, jolloin jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten tai alusryhmien katsotaan saavuttaneen tietyn kalastusalueen osalta pyyntiponnistusten enimmäistason. Kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivat alukset tai alusryhmät eivät saa tästä päivästä lukien harjoittaa kalastustoimintaa kyseisessä kalastuksessa.”

3 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

LIITE

Lisätään asetukseen (EY) N:o 423/2004 seuraava liite:

”LIITE I

Pyyntiponnistusryhmät

1. Pyydysryhmät:

- (1) Pohjatroolit (OTB, OTT, PTB), joiden silmäkoko on:
 - TR.1 vähintään 100 mm
 - TR.2 vähintään 70 mm ja alle 100 mm
 - TR.3 alle 70 mm
- (2) Puomitroolit (TBB), joiden silmäkoko on:
 - BT.1 vähintään 80 mm
 - BT.2 alle 80 mm
- (3) Verkot, pussiverkot (paitsi riimuverkot), joiden silmäkoko on
 - GN.1 vähintään 150 mm
 - GN.2 vähintään 110 mm ja vähemmän kuin 150 mm
 - GN.3 alle 110 mm
- (4) Riimuverkot (TN.1)
- (5) Pitkätsiimat (LL.1)

2. Maantieteellisten alueiden ryhmät:

2.1. Tässä liitteessä sovelletaan seuraavia maantieteellisten ryhmien määritelmiä:

- a) Kattegat;
- b) i) Skagerrak;
 - ii) se ICES-alueen III a osa, joka ei kuulu Skagerrakiin ja Kattegatiin;
 - ICES-alue IV ja EY:n vedet ICES-alueella II a;
 - iii) ICES-alue VII d;
- c) ICES-alue VII a;
- d) ICES-alue VI a;

e) Kelttienmeri (ICES-alueet VII e–VII k).

3. Pyyntiponnistusryhmät:

Asetuksen (EY) N:o 2847/93 19 i artiklan mukaisessa pyyntiponnistusta koskevien tietojen ilmoittamisessa on käytettävä seuraavia pyyntiponnistusryhmien koodeja:

Pyydysryhmät	Alueet				
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)
TR1	TR1a	TR1b	TR1c	TR1d	TR1e
TR2	TR2a	TR2b	TR2c	TR2d	TR2e
TR3	TR3a	TR3b	TR3c	TR3d	TR3e
BT1	BT1a	BT1b	BT1c	BT1d	BT1e
BT2	BT2a	BT2b	BT2c	BT2d	BT2e
GN1	GN1a	GN1b	GN1c	GN1d	GN1e
GN2	GN2a	GN2b	GN2c	GN2d	GN2e
GN3	GN3a	GN3b	GN3c	GN3d	GN3e
TN1	TN1a	TN1b	TN1c	TN1d	TN1e
LL1	LL1a	LL1b	LL1c	LL1d	LL1e

II LIITE

TARKASTUKSIA KOSKEVAT ERITYISET VERTAILUARVOT

Tarkoitus

1. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava tarkastuksille erityiset vertailuarvot tämän liitteen mukaisesti.

Strategia

2. Kalastustoimien tarkastukset ja valvonta on keskitettävä aluksiin, jotka todennäköisesti pyytävät turskaa. Turskan kuljetuksia ja kaupan pitämistä koskevia satunnaistarkastuksia käytetään lisäksi ristiintarkastusmekanismina, jolla testataan tarkastusten ja valvonnan tehokkuutta.

Tärkeysjärjestys

3. Eri pyydystyypit asetetaan erilaiseen tärkeysjärjestykseen riippuen siitä laajuudesta, jolla kalastusmahdollisuuksia koskevia rajoituksia laivastoihin sovelletaan. Sen vuoksi kunkin jäsenvaltion on vahvistettava omat tärkeysjärjestyksensä.

Tavoitteena olevat vertailuarvot

4. Jäsenvaltioiden on pantava tarkastussuunnitelmansa täytäntöön kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ottaen huomioon jäljempänä asetetut tavoitteet.

Jäsenvaltioiden on eriteltävä ja kuvattava, mitä näytteenottostrategiaa sovelletaan.

Komissio saa pyynnöstä jäsenvaltion käyttämän näytteenottosuunnitelman.

a) Tarkastusten taso satamissa

Pääsääntöisesti olisi saavutettava vähintään sellainen tarkkuus, joka saataisiin yksinkertaisella satunnaisotannalla, kun tarkastukset kattavat 20 painoprosenttia kaikista turskan puretuista saaliista jäsenvaltiossa.

b) Kaupan pitämistä koskevien tarkastusten taso

Huutokaupassa myytäväksi tarjotuista turskamääristä on tarkastettava 5 prosenttia.

c) Merellä tehtävien tarkastusten taso

Joustava vertailuarvo: vahvistetaan kunkin alueen kalastustoiminnan yksityiskohtaisen analysoinnin jälkeen. Merellä käytettävien vertailuarvojen on viitattava valvontapäivien lukumäärään merellä turskanhoitoalueella; erityisalueiden valvontapäiville voidaan vahvistaa erillinen vertailuarvo.

d) Ilmavalvonnan taso

Joustava vertailuarvo: vahvistetaan kunkin alueen kalastustoiminnan yksityiskohtaisen analysoinnin jälkeen ottaen huomioon jäsenvaltion käytettävissä olevat resurssit.

III LIITE

Kansallisten valvontaohjelmien sisältö

Kansallisissa valvontaohjelmissa on pyrittävä muun muassa määrittelemään seuraavat tekijät.

1. VALVONTARESURSSIT

Henkilöresurssit

- 1.1. Maissa ja merellä toimivien tarkastajien lukumäärä sekä näiden toiminta-ajankohdat ja -alueet.

Tekniset resurssit

- 1.2. Valvonta-alusten ja ilma-alusten lukumäärä sekä niiden toiminta-ajankohdat ja -alueet.

Taloudelliset resurssit

- 1.3. Henkilöresursseihin, valvonta-aluksiin ja ilma-aluksiin osoitettava talousarviomääräraha.

2. KALASTUSTOIMINNAN KIRJAAMINEN JA ILMOITUSTEN TEKEMINEN SÄHKÖISESTI

Kuvaus 9 a, 10, 11 ja 12 artiklan noudattamisen varmistamiseksi käyttöönotetuista järjestelmistä.

3. SATAMIEN NIMEÄMINEN

Tarvittaessa luettelo turskan purkamiseen nimetyistä satamista 9 e artiklan mukaisesti.

4. ERITYISALUEILLE SAAPUMINEN TAI NIILTÄ POISTUMINEN

Kuvaus 11 artiklan noudattamiseksi käyttöönotetuista järjestelmistä.

5. SAALIIDEN PURKAMISEN VALVONTA

Kuvaus 9 a, 9 b, 9 c ja 15 artiklan säännösten noudattamisen varmistamiseksi käytettävissä olevista välineistä sekä toteutetuista järjestelmistä.

6. TARKASTUSMENETTELYT

Kansallisissa valvontaohjelmissa määritellään menettelyt, joita noudatetaan:

- a) suoritettaessa tarkastuksia maissa ja merellä;
- b) oltaessa yhteydessä muiden jäsenvaltioiden nimeämiin, turskaa koskevan kansallisen valvontaohjelman vastuullisiin toimivaltaisiin viranomaisiin;
- c) toteutettaessa yhteistä valvontaa ja tarkastajien vaihtoa, mukaan lukien toisten jäsenvaltioiden vesialueilla toimivien tarkastajien valtuuksia ja toimivaltaa koskevat määrittelyt.”